

Partytury obecności

Alicja Bielawska, Katarzyna Słoboda

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

Alicja Bielawska

Partytury obecności

Polski Pawilon

61. Międzynarodowa Wystawa Sztuki – La Biennale di Venezia

Wystawa *Partytury obecności* Alicji Bielawskiej to choreografia przestrzeni i światła, zapis ulotnych gestów i relacji – pomiędzy materią a ciałem, wnętrzem a zewnętrzem, pamięcią a trwaniem. Artystka przekształca pawilon w wielowarstwową partyturę zmysłowych doświadczeń, w której tkaniny, obiekty, światło i dźwięki tworzą miękką, otwartą architekturę – naczynie dla obecności.

Punktem wyjścia jest pytanie: **czy w przestrzeni może być zapisana partytura ruchu i obecności?** Nie jako tajemniczy zapis do odcyfrowania, lecz jako struktura doświadczenia, zaproszenie do poruszania się, zatrzymywania, słuchania. Chodzenie, siadanie, patrzenie; znikanie i pojawianie się – te proste czynności stają się rodzajem cichej choreografii, która wpisuje ciało widza w dramaturgię miejsca.

Wnętrze pawilonu zostaje przekształcone przez miękkie struktury z barwionych roślinnych i jedwabnych tkanin, maszynowo tkanych lnianych żakardów oraz przezroczyste obiekty szklane (w kształcie zwisających kropli i podwieszonych szklanych tafli), inspirowane zarówno szkłem Murano, witrażami, jak i światłem dziennym wpadającym przez świetliki. Bielawska tworzy przestrzeń wielozmysłową i otwartą – światło, pogoda, pora dnia modyfikują jej atmosferę. Wzory – fale, linie, gradienty – są subtelnym zapisem rytmów Wenecji: zmienności laguny, odbić światła na wodzie, ruchów powietrza, zmiennymi kolorami nieba.

Materiały stają się nośnikami znaczeń, a ich pochodzenie i przetworzenie odsyła do konkretnych relacji: z rzemiosłem (kwerenda w manufakturze żakardowej Luigi Bevilacqua w Wenecji i Muzeum Lniarstwa im. Filipa de Girarda w Żyrardowie), z ciałem (obiektomeble, na których można usiąść, oprzeć się, położyć), z przyrodą (barwienie naturalne, inspiracja krajobrazem laguny). Tkaniny, szklane krople, witraże i obiektomeble

tworzą moduły partytury osadzone w konkretnym wnętrzu, ale nie narzucają kierunku, lecz oferują możliwość zanurzenia się w zmiennym rytmie obecności.

Element fasadowy wprowadza do wnętrza: jest to lekka, falująca tkanina, poruszająca się z wiatrem, która otwiera pawilon na otoczenie i sugeruje jego przepuszczalność. Przestrzeń nie jest zamkniętym białym pudełkiem – to otwarte naczynie – rezonujące ze światłem, przyrodą, atmosferą, dźwiękami, obecnością widzów.

Wystawa staje się żywym zapisem bycia i trwania w Wenecji, kontemplacją jej światła, koloru, klimatu. Przestrzeń pawilonu nie tyle eksponuje dzieła, ile staje się środowiskiem – miejscem czujnego i czułego bycia razem, tu i teraz. Bielawska bada, w jaki sposób zmysłowe warunki miasta – barwy laguny, dźwięk wody, wilgotność powietrza – mogą zapisać się w materiale, w ruchu, w ciele. Jak mogą tworzyć partyturę do doświadczania codzienności jako formy sztuki.

Katalog towarzyszący wystawie *Partytury obecności* Alicji Bielawskiej stanowić będzie rozszerzenie artystycznej refleksji nad relacją między przestrzenią, ciałem a materią – będzie nie tylko dokumentacją instalacji, lecz także zaproszeniem do współodczuwania i uważnego doświadczania. Otwierający tekst kuratorski wprowadzi w świat miękkiej choreografii, w której obiekty, światło i dźwięki stają się równoprawnymi uczestnikami kompozycji, a widz – aktywnym współtwórcą jej rytmu. Zawarte w katalogu fotografie i szkice ujawnią wielowarstwowość ekspozycji, podczas gdy teksty eseistyczne pozwolą pogłębić doświadczenie wystawy, rozpatrując ją jako partyturę zmysłowej uważności, otwartą na interpretację i przemianę w czasie.

Alicja Bielawska

Scores of Presence

Polish Pavilion

61st International Art Exhibition – La Biennale di Venezia

The exhibition *Scores of Presence* by Alicja Bielawska is a choreography of space and light, a record of fleeting gestures and relationships – between matter and the body, interior and exterior, memory and continuity. The artist transforms the pavilion into a multi-layered score of sensory experiences, in which textiles, objects, light, and sounds create a soft, open architecture – a vessel for presence.

The point of departure is a question: **can space contain a score of movement and presence?** Not as a cryptic notation to be deciphered, but as a structure for experience, an invitation to move, to pause, to listen. Walking, sitting, looking; disappearing and reappearing – these simple actions become a kind of quiet choreography that inscribes the viewer's body into the dramaturgy of the place.

The interior of the pavilion is transformed by soft structures made from plant-dyed linen and silk textiles, machine-woven linen jacquards, and transparent glass objects (in the shape of hanging drops and suspended glass panes), inspired by Murano glass, stained glass, and daylight streaming through skylights. Bielawska creates a multisensory, open space – light, weather, and time of day continuously modify its atmosphere. Patterns – waves, lines, gradients – subtly record the rhythms of Venice: the shifting lagoon, the reflections of light on water, the movement of air, the changing colors of the sky.

Materials become carriers of meaning, and their origin and processing refer to specific relationships: with craftsmanship (research in the Luigi Bevilacqua jacquard manufactory in Venice and the Filip de Girard Linen Museum in Żyrardów), with the body (furniture-objects for sitting,

reclining, resting), with nature (natural dyeing, inspiration from the lagoon landscape). The fabrics, glass drops, stained-glass elements, and furniture-objects form modules of a score embedded in a specific interior, not dictating direction but offering the possibility of immersion in a variable rhythm of presence.

A façade element introduces the viewer to the interior: a light, undulating fabric that moves with the wind, opening the pavilion to its surroundings and suggesting its permeability. The space is not a closed white cube – it is an open vessel – resonating with light, nature, atmosphere, sounds, and the presence of viewers.

The exhibition becomes a living record of being and enduring in Venice, a contemplation of its light, color, and climate. The pavilion's space does not so much display artworks as it becomes an environment – a place for attentive and tender togetherness, here and now. Bielawska explores how the city's sensory conditions – the lagoon's colors, the sound of water, the humidity of the air – can be inscribed in material, in movement, in the body. How they can create a score for experiencing everyday life as a form of art.

The catalogue accompanying *Scores of Presence* will expand on the artistic reflection around the relationship between space, body, and matter – serving not only as documentation of the installation but also as an invitation to empathic and attentive experience. The opening curatorial text will introduce the world of soft choreography, in which objects, light, and sounds are equal participants in the composition, and the viewer becomes an active co-creator of its rhythm. The photographs and sketches in the catalogue will reveal the multilayered nature of the exhibition, while the essayistic texts will deepen the experience, treating the exhibition as a score of sensory attentiveness – open to interpretation and transformation over time.